

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614010029
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4614010029.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanému K. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.10.2014, sp. zn. 2T/14/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. februára 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného K. B., nar. XX.XX.XXXX,

z a m i e t a ,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd I. stupňa“) napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného K. B. za vinného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.07.2013 v čase okolo 20.00 hod. v obci Orešany za záhradou rodinného domu č. XX fyzicky napadol poškodeného F. L. tým spôsobom, že ho gumenou vodárskou hadicou dlhou približne jeden meter opakovane udrel do oblasti hlavy a krku, pričom následne došlo k ich vzájomnej bitke, kde následkom úderov uvedenou hadicou poškodený F. L., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H. č. XX utrpel otras mozgu ľahšieho stupňa, vyklbenie II. krčného stavca so zlomeninou zuba II. krčného stavca s dobou liečby a PN v trvaní viac ako 60 dní, počas ktorých bol obmedzený v bežnom spôsobe života tým, že trpel bolesťou, jeho zranenie si vyžadovalo lekárske vyšetrenia vrátane hospitalizácie, liečba zranenia si vyžadovala kľudový režim, mal bolestivý a obmedzený pohyb krkom.

Za to mu uložil podľa § 156 odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistenia priťažujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 2 roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku mu uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému - Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. vo výške 1 496,32 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu, a to proti výrokom o vine a treste.

V jeho písomnom odôvodnení zopakoval svoju obhajobu v tom smere, že žalovaný skutok nespáchal a opísal verziu skutkového deja v zhode s jeho doterajšími výpoveďami. Keď prišiel so svedkom R. k poškodenému, iba hadicou šťuchol do ramena poškodeného, ktorý na to reagoval tak, že ho udrel

päšťou do tváre, následkom čoho sa mu rozbili okuliare, ďalej takmer nič nevidel. Spolu so zaťom spadli na zem, pričom s nimi spadol aj poškodený. Na zemi sa ešte spoločne udierali. Poškodený si zobral krovinorez a odišiel preč. Na mieste činu nebol nikto okrem nich. Jeho výpoveď potvrdil aj svedok P. R., ktorý súdu predložil aj fotografie, kde si odfotoval svoju nohu, nakoľko mu poškodený na zemi ako sa bili zahryzol do stehna. Naproti tomu vo výpovediach poškodeného sú rozpory. Poškodený uviedol, že obžalovaný ho udrel bez varovania, zacítil bolesť v spánkovej časti a udieral ho ešte keď boli na zemi. V prípravnom konaní uviedol, že zranenie mu spôsobil obžalovaný, tým že ho udieral palicou (neskôr hovoril o hadici) ako ležal na zemi, a to tak, že ležal na bruchu dole na svedkovi R.. Zdôraznil, že nosí dioptrické okuliare, keď na jedno oko vôbec nevidí a na druhom má dioptriú +8. Úderom poškodeného do tváre mu spadli okuliare na zem, kde sa poškodili, takže nemohol udierať poškodeného hadicou na zemi.

Nesúhlasí so záverom napadnutého rozsudku, že výpoveď poškodeného potvrdzuje svedkyňa X.. Naopak táto potvrdila jeho výpoveď, nakoľko uviedla, že videla ako sa všetci traja bijú na zemi a po bitke, ako on (obžalovaný) hľadá okuliare. Nepotvrdila výpoveď poškodeného, že obžalovaný stál nad ním a bil ho hadicou. Uviedla, že sa kľbčili na zemi a taktiež, že po tom, ako poškodený zhodil krovinorez, začali sa boxovať a spadli na zem všetci traja.

V ďalšom poukázal na výpoveď znalca MUDr. Jozefa Malého, ktorý k najzávažnejšiemu zraneniu poškodeného, ktorým je zlomený zub na druhom krčnom stavci (čapovci), nevie povedať s istotou ako vzniklo zranenie, či priamo po údere tupým predmetom do hlavy alebo pri úhybnom manévri hlavy pred úderom. S istotou uviedol len, že vzniklo pri prudkom pohybe hlavou. K zraneniam poškodeného preto mohlo dôjsť aj jeho pádom na zem a následnými úhybnými manévrami hlavy pred úderom.

Zdôraznil, že on má 67 rokov, na jedno oko nevidí vôbec a na druhom oku má dioptrie +8. Poškodený má 35 rokov, váži asi 105 kg. Po tom, ako bol napadnutý poškodeným a rozbili sa mu okuliare už nemal možnosť sa ani brániť, nakoľko nič nevidel a už vôbec nebol schopný udierať poškodeného hadicou. Je nelogické, aby 67 ročný chlap, ktorý má značne poškodený zrak a je bez okuliarov, udieral hadicou poškodeného.

Ďalej poukázal na to, že Okresným úradom Topoľčany bol aj poškodený obvinený pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta 30 eur za zranenie obžalovaného - zmliaždenie tváre, ramena vľavo a bedrovej chrbtice a zranenie P. R. - bol pohryznutý na stehne ľavej nohy a mal hematóm pod okom.

Navrhol preto na základe aplikácie zásady ne bis in idem, s prihliadnutím na všetky skutočnosti, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 Trestného poriadku zrušil a aby spravodlivo rozhodol a oslobodil ho spod obžaloby, resp. vrátil (vec) na došetrenie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch uvedených v jeho písomnom vyhotovení. Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, zistil skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti (§ 2 odsek 10 Trestného poriadku) a dôkazy náležite vyhodnotil v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Zistený skutkový stav aj správne právne posúdil.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, preto odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na vecne správne a logické odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Reagujúc na odvolacie námietky odvolací súd zdôrazňuje, že obžalovaný, žalovaný skutok tak ako bol ustálený súdom I. stupňa poprel. Pripustil len to, že v inkriminovaný deň došlo ku konfliktu s poškodeným, za účasti jeho zaťa (svedka P. R.), ale on ho fyzicky nenapadol, to poškodený napadol ich.

Obžalovaný však zo spáchania žalovaného skutku bol usvedčený nie len výpoveďou poškodeného F. L., ktorý opakovane a v podstatných okolnostiach zhodne popísal priebeh inkriminovaného incidentu, ale aj svedkyne K. X., ktorá vypovedala, že videla obžalovaného so svedkom R. prichádzať na inkriminovaný pozemok, spýtala sa ich čo idú robiť, načo obžalovaný, ktorý mal v ruke hadicu jej povedal, že idú zbiť poškodeného, nakoľko im vykopal zemiaky. Následne prišli zozadu k poškodenému a obžalovaný ho šľahol po chrbte. Zhodili ho na zem a začali ho obaja biť, šľahali ho hadicou. Ďalší priebeh útoku už zo susedného pozemku nevidela z dôvodu, že tam bola vysoká d'atelina. Ďalej uviedla, že poškodenému sa podarilo vyslobodiť, utekal domov, pričom obžalovaný ešte hľadal okuliare. Svedkovi F. V. (policajtovi) bezprostredne po príchode na miesto činu poškodený uviedol, že ho bezdôvodne napadli obžalovaný a svedok R.. S poškodeným spísal záznam o podaní oznámenia a následne poškodeného odviezla sanitka na ošetrovanie, nakoľko sa sťažoval na bolesť hlavy, bolo vidieť na poškodenom, že mal konflikt, dostal bitku...

Znalec z odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Jozef Malý v znaleckom posudku i na hlavnom pojednávaní potvrdil, že ním zistené zranenia poškodeného z hľadiska mechanizmu ich vzniku mohli vzniknúť spôsobom popísaným poškodeným.

Na základe takto vykonaného dokazovania treba konštatovať, že obžalovaný bol bez dôvodných pochybností usvedčený nie len poškodeným, ale aj ďalšou na konflikte nezainteresovanou svedkyňou X. a nepriamo aj svedkom V., pričom následne aj znalecky zdokumentované zranenia poškodeného a mechanizmus ich vzniku korešpondujú s výpoveďou poškodeného o priebehu žalovaného skutku, t.j. že to bol práve obžalovaný, ktorý ho fyzicky napadol hadicou, ktorú si na ten účel doniesol a spôsobil mu tak znalecky preukázané zranenia. Týmito dôkazmi bola obhajoba obžalovaného, ako aj výpoveď svedka R., ktorý ju potvrdzoval, vyvrátená.

Pokiaľ obžalovaný argumentoval v odvolaní aj zásadou ne bis in idem (nie dvakrát v tej istej veci) v tej súvislosti, že pre identický skutok bol priestupkovo stíhaný aj poškodený, odvolací súd zdôrazňuje, že podstatné z pohľadu uvedenej zásady je to, že obžalovaný nebol pre identický skutok postihnutý v inom (najmä trestnom ani priestupkovom) konaní. Navyše ak odvolateľ poukazoval na to, že v súvislosti s týmto skutkom bolo vedené aj priestupkové konanie proti poškodenému F. L., treba uviesť, že rozhodnutím Okresného úradu Topoľčany z 25.09.2014, č. OU-TO-OVVS-2014/000934-4KR, právoplatným 17.10.2014, bolo konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona o priestupkoch, ktorého sa mal F. L. dopustiť narušením občianskeho spolunažívania drobným ublížením na zdraví spôsobeným P. R. a K. B., voči nemu zastavené z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom.

Súd I. stupňa správne rozhodol aj vo výroku o treste, keď obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, čo je v súlade s tým, že vo vzťahu k dvom záznamom v registri trestov staršieho dáta sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený, ako aj v súlade so základnými zásadami ukladania trestov uvedenými v § 34 Trestného zákona. Trestnú sadzbu správne upravil podľa kritérií uvedených v § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona s ohľadom na prevahu poľahčujúcich okolností, keď u obžalovaný zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno j/ Trestného zákona.

Napokon správne rozhodol podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku aj o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., nakoľko táto spoločnosť si nárok na náhradu škody v trestnom konaní riadne a včas uplatnila a škodu jej vzniknutú v súvislosti s ujmom na zdraví poškodeného (ktorú utrpel žalovaným činom), tým, že uhradila vynaložené náklady za jemu poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 1 496,32 eur aj riadne vyčíslila.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.